

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง

จากการศึกษาลักษณะโรครากรเน่าของส้มและแยกเชื้อสาเหตุโรค จากดินบริเวณรอบโคนต้นส้มที่แสดงอาการของโรค พบ sporangium คล้ายพลงะนา ตรงปลายมองเห็น papilla ชัดเจน เมื่อนำเชื้อที่แยกได้มาทำการพิสูจน์โรคโดยวิธี Koch's postulation พบว่าเชื้อ *Phytophthora* spp. ที่แยกได้จากดินบริเวณโคนต้นส้มที่แสดงอาการของโรค จำนวน 4 ไอโซเลท คือ OR01, OR02, OR03 และ OR04 ทำให้ต้นส้มแสดงอาการใบเหลืองชีด และมีแพลงชั่น้ำสีน้ำตาลที่บริเวณยอดหลังจากการจำแนกชนิดของเชื้อ *Phytophthora* spp. ทั้ง 4 ไอโซเลท โดยอาศัยเทคนิค PCR ด้วยการใช้ specific primer ของเชื้อ *Phytophthora parasitica* คือ Par1s และ Par2a พบว่าเป็นเชื้อ *P. parasitica* ทั้ง 4 ไอโซเลท

จากการศึกษาผลของอุณหภูมิต่อการเจริญของเชื้อ *P. parasitica* ทั้ง 4 ไอโซเลท โดยทำการทดลองเลี้ยงเชื้อ *P. parasitica* บนอาหารเลี้ยงเชื้อ PDA ที่อุณหภูมิต่าง ๆ กัน ได้แก่ 16 25 และ 31 องศาเซลเซียส ตามลำดับ ซึ่งที่อุณหภูมิ 25 และ 31 องศาเซลเซียส เชื้อ *P. parasitica* ทั้ง 4 ไอโซเลท นั้นมีรัศมีการเจริญสูงที่สุด โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99 เปอร์เซ็นต์เมื่อเปรียบเทียบกับอุณหภูมิ 16 องศาเซลเซียส และจากการศึกษาการเจริญของเชื้อ *P. parasitica* ทั้ง 4 ไอโซเลท บนอาหารแต่ละชนิด ได้แก่ CMA, PDA, CA และ WA ที่อุณหภูมิ 31 องศาเซลเซียส พบว่าเชื้อ *P. parasitica* ทั้ง 4 ไอโซเลท มีอัตราการเจริญสูงที่สุดเมื่อเลี้ยงบนอาหาร CMA

การศึกษาลักษณะการเจริญของโคลนนิบนอาหาร PDA โดยศึกษาลักษณะของโคลนี sporangium ความกว้าง ความยาว และอัตราส่วน L/B ratio จากการศึกษาพบลักษณะของโคลนีที่เจริญบนอาหาร PDA เป็นแบบ arachnoid คือมีการเจริญเป็นรูปไทรแรมนูน ส่วนลักษณะของ sporangium พบได้ 2 แบบ คือ ellipsoid และ ovoid สามารถมองเห็น papilla ได้ชัดเจนทุกไอโซเลท และมีขนาดของ sporangium เฉลี่ย (เฉลี่ยจาก 50 sporangium) มีความกว้างประมาณ 21.60-34.15 μm และมีความยาวประมาณ 34.55-48.05 μm มีค่าอัตราส่วน L/B ratio เท่ากับ 1.40-1.74

การแยกเชื้อแบคทีเรียปฏิปักษ์จากดินบริเวณรอบ ๆ รากสัม จากร่วนสัมในลำเกอกฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ดินบริเวณรอบ ๆ รากพริกกະเหรี้ยง จังหวัดแม่ฮ่องสอน และจากดินบริเวณรอบ ๆ รากมะเขือเทศ ลำเกอกอมก้อย จังหวัดเชียงใหม่ สามารถแยกเชื้อแบคทีเรียปฏิปักษ์ได้ทั้งสิ้น 88 ไอโซเลต ซึ่งแบคทีเรียปฏิปักษ์ที่แยกได้มีลักษณะการเจริญบนอาหาร NA แตกต่างกัน เมื่อนำมาทดสอบประสิทธิภาพในการควบคุมเชื้อสาเหตุของโรคในสภาพห้องปฏิบัติการ โดยวิธีเดี่ยงเชื้อ สาเหตุโรคร่วมกับแบคทีเรียปฏิปักษ์ บนอาหารPDA พบว่าเชื้อแบคทีเรียปฏิปักษ์ไอโซเลต T14, TKM61 และ TKM65 มีความสามารถในการยับยั้งการเจริญของเชื้อ *P. parasitica* สาเหตุโรค根 เน่าของสัมได้ทุกไอโซเลต

จากการทดสอบประสิทธิภาพของแบคทีเรียปฏิปักษ์ทั้ง 4 ไอโซเลต ภายในสภาพเรือน ทดลองพบว่า กรรมวิธีที่ใส่แบคทีเรียปฏิปักษ์ทั้ง 4 ไอโซเลต คือ T13, T14, TKM61 และ TKM65 ให้ผลในการลดระดับการเกิดอาการ夷化ได้ดีที่สุด และไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุมพืชปกติ สำรวจลดระดับการเกิดอาการรากเน่าของสัมนั้นพบว่า กรรมวิธีที่ใส่แบคทีเรียปฏิปักษ์ไอโซเลต TKM61 และ T13 สามารถลดระดับการเกิดอาการรากเน่า ได้ดีที่สุดและไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุมที่ไม่ปลูก เชื้อ การลดระดับการเกิดอาการรากเน่าของลงมาคือ การใช้แบคทีเรียปฏิปักษ์ไอโซเลต T14 และ TKM65 และซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าเชื้อแบคทีเรียปฏิปักษ์ที่แยกได้นั้นมีประสิทธิภาพ ในการยับยั้งการเจริญของเชื้อ *P. parasitica* ได้ทั้ง ในสภาพห้องปฏิบัติการและในสภาพเรือน ทดลอง